

holdet administrativt, hvis det nu efter Krigens Afslutning atter skulde finde Sted, og jeg tillader mig at anmode Ministeren om at tage ogsaa denne Sag under velvillig Overvejelse. Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) har bemyndiget mig til at erklære, at han heri er ganske enig med mig.

Bjerring: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Gennemgang af alle de Stridigheder, som i de sidste Aar har været førte angaaende en Ændring af Lodsloven. Det er særlig Spørgsmaalet om Farvandslodsningen, der Gang paa Gang har været gjort til Genstand for Debat her i Tinget ikke mindst af den tidligere Folketingsmand for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Birch). Den Ordning, som blev truffet for nogle Aar siden, i 1916, afløste jo den hidtil gældende Ordning, hvorefter Lodserne hver havde sit Distrikt, indenfor hvilket de lodsede. Nyborg-Lodserne har ikke noget som helst Ønske om at tilvende sig uretmæssig Fordel. De ønsker kun Ret til at arbejde indenfor det Distrikt, som de hidtil har haft. Saa vidt jeg har kunnet faa at vide baade ved Henvendelse til Lodsdirektoratet og andetsteds, har Forholdet tidligere været det, at der aldrig nogen Sinde fra Skibsfartens Side har været klaget over Lodsning og Skiftning af Lods, og det har tillige været saaledes, at naar der undertiden har været meget Arbejde for Frederikshavns Lodseri, har der ikke været det mindste i Vejen for, at Nyborg-Lodserne kan skifte i Store Bælt og besørge den resterende Del af Lodsningen ned til Østersøen. Men da Bestemmelsen om, at det Lodseri, der besørger Lodsningen, forlods skulde have 20 pCt. af Lodsningen, og de øvrige 80 pCt. fordeles mellem de 3 Lodserier i Helsingør, Nyborg og Frederikshavn efter Forholdet 20, 40, 40, blev vedtaget, ydede man fra alle Sider dette Forslag sin Tilslutning for at komme bort fra den tidligere Ordning. Da denne Bestemmelse sidst blev vedtaget, var det en udtrykkelig Forudsætning, at denne Ordning skulde gælde i tre Aar, og hvis man i den Tid havde indhøstet Erfaring for, at Ordningen fungerede uheldigt, skulde der træffes en anden og retfærdigere Ordning. Denne Ordning, som altsaa skulde gælde i tre Aar, har nu været suspenderet under hele Krigens. Forholdet har været det, at hele Indtægten ved Nyborg Lodseri gik ind i Statskassen, og Lodserne fik en fast maa-nedlig Løn paa 325 Kr. for en baade an-

strengende og ansvarsfuld Minelodsning. Det var en Indtægt, som ligger 1 000 Kr. under den Indtægt, de gennemsnitlig har haft i de foregaaende 10 Aar, hvorover der foreligger en Opgørelse. Den Gang hævdede man, som sagt, fra de forskellige Sider, at Ordningen skulde gælde i 3 Aar og under alle Omstændigheder være effektiv. Jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at citere, hvad Venstres Ordfører den Gang udtalte angaaende dette Spørgsmaal. Det var det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager), der ved anden Behandling den 25. Februar 1916, Sp. 3400 i Folketingstidenden, udtalte sig saaledes: „at vi i alt Fald er blevet enige om en Ordning med Hensyn til Farvands- og Langlodseri, som skal vare endnu i 3 Aar, og saa vil det altsaa vise sig, om man paa Grundlag af de Erfaringer, der da vil være indvundne, kan gaa til en Nyordning. Jeg maa tilføje, at jeg selvfølgelig gaar ud fra, at med disse 3 Aar menes der tre effektive Aar, idet Ordningen i Virkeligheden ikke virker, saa længe Krigsforholdene er til Stede. Jeg hørte ikke, om den ærede Ordfører (Hauge) udtalte sig derom, men jeg ved mig i Overensstemmelse med Udvalget, naar jeg udtaler den Opfattelse, at disse 3 Aar skal være effektive“.

Den Stilling, det ærede Medlem den Gang indtog overfor Spørgsmaalet, er fuldstændig fraveget nu. Ordningen har kun været gældende i 3—4 Maaneder, og de indvundne Erfaringer har efter min Mening ikke været af den Beskaffenhed, at det har været betimeligt allerede nu at gaa til en anden Ordning af dette Forhold. Minefaren i store Dele af Østersøen er endnu af den Beskaffenhed, at Sejladsen gennem Store Bælt ikke er fuldt normal. Det havde derfor været forsvarligt, om man i hvert Fald havde ventet et halvt Aars Tid endnu før at se, hvorledes Ordningen vilde virke, og derefter dannet sig et passende Skøn om, hvorvidt den maatte siges at være fuldt retfærdig. Der kunde ogsaa have været nogen Grund til, at man havde søgt at faa denne Sag ordnet ved Forhandling mellem de paagældende tre Lodserier, og at disse derefter var fremkommet med Forslag om, hvorledes de eventuelt ønskede Forholdene ændret paa en mere retfærdig Maade, saaledes som de 3 Lodserier nu kunde blive enige om. Det vilde ikke have været helt umuligt at opnaa en saadan Ordning. Foranlediget ved en Forespørgsel fra mig til Ministeriet har man faaet en Opgørelse